III

(Přípravné akty)

EVROPSKÁ CENTRÁLNÍ BANKA

STANOVISKO EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY

ze dne 28. července 2022

k návrhu nařízení, kterým se mění nařízení o centrálních depozitářích cenných papírů

(CON/2022/25)

(2022/C 367/03)

Úvod a právní základ

Dne 13. dubna 2022 obdržela Evropská centrální banka (ECB) od Rady žádost o stanovisko k návrhu nařízení, kterým se mění nařízení (EU) č. 909/2014 o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů ([1]) (dále jen „navrhované nařízení“).

Pravomoc ECB zaujmout k navrhovanému nařízení stanovisko je založena na čl. 127 odst. 4 a čl. 282 odst. 5 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU), neboť navrhované nařízení se týká 1) základního úkolu Evropského systému centrálních bank (ESCB) podporovat plynulé fungování platebních systémů podle čl. 127 odst. 2 čtvrté odrážky SFEU a článku 3.1 statutu ESCB a ECB (dále jen „statut ESCB“) a 2) úkolu ESCB přispívat k řádnému provádění opatření, která přijímají příslušné orgány v oblasti stability finančního systému podle čl. 127 odst. 5 SFEU a článku 3.3 statutu ESCB. V souladu s čl. 17.5 první větou jednacího řádu Evropské centrální banky přijala toto stanovisko Rada guvernérů.

Obecné připomínky

ECB vítá navrhované nařízení, které podporuje jak priority Unie v oblasti kapitálových trhů a poobchodního prostředí, tak jedno z hlavních opatření v akčním plánu Komise pro unii kapitálových trhů z roku 2020, a sice rozvoj služeb přeshraničního vypořádání. Činí tak mimo jiné zjednodušením procesu pasportizace podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014 ([2]) (dále jen „nařízení o centrálních depozitářích cenných papírů“) a posílením spolupráce mezi příslušnými a dotčenými orgány. ECB důrazně podporuje obecný cíl, jímž je další usnadnění integrace kapitálových trhů omezením překážek přeshraničního poskytování služeb vypořádání. Navrhované nařízení je rovněž obecně sladěno s politikami, které byly na mezinárodní úrovni přijaty po celosvětové finanční krizi, k níž došlo v letech 2008–2009, a jejichž cílem je posílit odolnost a účinnost základních systémově významných infrastruktur finančních trhů – včetně systémů vypořádání obchodů s cennými papíry – jakožto předpokladu pro zdravé a odolné kapitálové trhy a podporu finanční stability ([3]).

([1]) COM(2022) 120 final.

([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 909/2014 ze dne 23. července 2014 o zlepšení vypořádání obchodů s cennými papíry v Evropské unii a centrálních depozitářích cenných papírů a o změně směrnic 98/26/ES a 2014/65/EU a nařízení (EU) č. 236/2012 (Úř. věst. L 257, 28.8.2014, s. 1).

([3]) Odkazuje se na klíčovou práci Rady pro finanční stabilitu s názvem „Reducing the moral hazard posed by systemically important financial institutions - FSB Recommendations and Time Lines“, 20. října 2010, k dispozici na internetových stránkách Rady pro finanční stabilitu na adrese www.fsb.org.

Konkrétní připomínky

1. *Režim disciplíny při vypořádání*

1.1 ECB vítá cíl normotvůrce Unie stanovit cílenější oblast působnosti režimu disciplíny při vypořádání v nařízení o centrálních depozitářích cenných papírů tím, že se bude zabývat tržním chováním, které vede k nedostatečnému vypořádání, aniž by však automaticky penalizovalo každé jednotlivé selhání vypořádání bez ohledu na kontext a zúčastněné strany. Oblast působnosti a fungování režimu disciplíny při vypořádání by měly být založeny na zásadě proporcionality. To mimo jiné vyžaduje, aby se rozlišovalo mezi selháním vypořádání, které má nepříznivé finanční důsledky pro stranu finanční transakce, která není v selhání, na straně jedné a selháním vypořádání, které buď nemá vůbec žádné nepříznivé finanční dopady, nebo ovlivňuje pouze finanční zájmy strany v selhání, na straně druhé. Zahrnutí těchto posledně uvedených selhání vypořádání do oblasti působnosti režimu disciplíny při vypořádání by bylo v rozporu s logikou tohoto režimu. Přezkum režimu disciplíny při vypořádání by proto měl vycházet z cíle postihovat pouze ta selhání vypořádání, která mají nepříznivé finanční dopady na protistranu strany v selhání.

1.2 Ve stejném duchu ECB vítá navrhované výjimky z režimu disciplíny při vypořádání, které zahrnují jak selhání vypořádání způsobená faktory, které nelze přičítat účastníkům obchodu, tak selhání vypořádání, k nimž dochází v souvislosti s obchody, na nichž se nepodílejí „dvě obchodující strany“. ECB však vyzývá normotvůrce Unie, aby zvážil vyjasnění oblasti působnosti druhé z těchto dvou navrhovaných výjimek, neboť umožňuje různý výklad. ECB chápe tuto navrhovanou výjimku tak, že zahrnuje bezplatné převody cenných papírů na účty cenných papírů u centrálních depozitářů cenných papírů v souvislosti s (de)mobilizací zajištění, ať už se jedná o převody mezi soukromými subjekty nebo mezi členy ESCB a jejich protistranami. ECB by uvítala, kdyby navrhované nařízení tuto otázku výslovně vyjasnilo. V tomto ohledu by měla být dále objasněna oblast působnosti druhé navrhované výjimky v aktech Komise v přenesené pravomoci, aby byly upřesněny obchody, které nejsou považovány za obchody, na nichž se podílejí dvě obchodující strany. Centrální depozitáři cenných papírů nemusí být v současné době vybaveni tak, aby byli schopni identifikovat příkazy k vypořádání, které mají být vyloučeny z oblasti působnosti režimu disciplíny při vypořádání podle navrhovaného nařízení. V zájmu usnadnění této identifikace by akty Komise v přenesené pravomoci mohly být prospěšné tím, že budou zahrnovat definice, které umožní konkrétní identifikaci zamýšlených výjimek, čímž by centrálním depozitářům pomohly dosáhnout automatizovaného postupu. ECB je připravena podpořit normotvůrce Unie při vypracovávání těchto vysvětlení a konstatuje, že návrhy aktů v přenesené pravomoci předložené Komisí se považují za „návrhy aktů Unie“ pro účely čl. 127 odst. 4 a čl. 282 odst. 5 Smlouvy, které stanoví, že ECB musí být konzultována ke všem návrhům aktů Unie, které spadají do oblasti její působnosti ([4]).

1.3 Kromě toho by tyto akty Komise v přenesené pravomoci, které upřesňují obchody, které nelze považovat za obchody, na nichž se podílejí dvě obchodující strany, měly stanovit dostatek času na to, aby centrální depozitáři cenných papírů a účastníci finančního trhu přizpůsobili své systémy. Pokud jde například o TARGET2-Securities (T2S), mají-li být některé transakce vyloučeny z oblasti působnosti režimu disciplíny při vypořádání na úrovni centrálních depozitářů cenných papírů, bylo by vhodné vést dialog s trhem, který by pomohl určit potenciální problémy s prováděním a možná řešení. Pokud by příslušné akty Komise v přenesené pravomoci obsahovaly podstatné změny v koncepci T2S, vyžadovalo by provedení takových změn značný čas. ECB proto doporučuje, aby období v délce 24 měsíců, které navrhované nařízení předpokládá mezi přijetím revidovaného nařízení o centrálních depozitářích cenných papírů a vstupem změněné oblasti působnosti režimu disciplíny při vypořádání v platnost, ([5]) začalo až od přijetí příslušných aktů Komise v přenesené pravomoci.

1.4 Existence povinné náhradní koupě založené na regulaci je významným zásahem do provádění obchodů s cennými papíry a do fungování trhů s cennými papíry. Vzhledem k důsledkům, které může mít zavedení povinné náhradní koupě Evropskou komisí (a to i s ohledem na možnou nedostupnost agenta náhradní koupě), by bylo vhodnější možnost povinné náhradní koupě zcela vypustit. Jakékoli pozdější změny v tomto ohledu by měly být ponechány na následném posouzení normotvůrce Unie.

1.5 Pokud se však normotvůrce Unie rozhodne zachovat navrhovaná ustanovení týkající se prováděcího aktu Evropské komise pro zavedení mechanismu povinné náhradní koupě, ECB by ráda uvedla následující postřehy. Zaprvé, ECB vítá revize navrhovaného nařízení týkající se mechanismu povinné náhradní koupě. Uplatňování podmínek pro aktivaci mechanismu povinné náhradní koupě pro určité finanční nástroje nebo kategorie transakcí prostřednictvím prováděcího aktu by mělo být zváženo s ohledem na dopad povinné náhradní koupě na fungování trhů s cennými papíry. Kromě toho by tento prováděcí akt měl zohlednit potenciální dopady mechanismu povinné náhradní koupě

([4]) Viz odstavec 4.1 stanoviska CON/2017/39. Všechna stanoviska ECB jsou zveřejněna na internetových stránkách EUR-Lex.
([5]) Viz článek 2 navrhovaného nařízení.

na finanční stabilitu Unie a na efektivnost vypořádání v Unii ([6]) - což jsou záležitosti, které by měly být považovány za záležitosti spadající do oblasti poradní pravomoci ECB - a takový prováděcí akt by proto měl být předložen ECB ke konzultaci před jeho přijetím. Rovněž by měl účastníkům trhu poskytnout dostatek času na provedení, aby mohli dosáhnout provozní připravenosti. Pokud jde o požadavky týkající se podmínek použitelných na provedení náhradní koupě, je důležité, aby náklady na provedení nebyly neúměrné hodnotě vyměňované v rámci podkladové transakce. Kromě toho by v souladu se zásadou proporcionality měla být účastníkům trhu, na něž by se náhradní koupě v daném případě vztahovala, poskytnuta určitá flexibilita. Měl by být zvážen přístup, podle něhož by se účastníci trhu namísto právních předpisů, které předepisují přesný způsob provádění náhradní koupě, museli na těchto podrobnostech spolu smluvně dohodnout. Kromě toho by strana, která není v selhání, mohla mít možnost rozhodnout, zda má být zahájen postup náhradní koupě, či nikoli. Tato flexibilita by straně, která není v selhání, umožnila vyhnout se nepřiměřené zátěži spojené s prováděním složitých provozních, technických a právních změn nezbytných pro použití náhradní koupě.

1.6 V neposlední řadě ECB vyzývá normotvůrce Unie, aby zvážil vyloučení obchodů zajišťujících financování z oblasti působnosti jakékoli povinné náhradní koupě. Obchod zajišťující financování nevytváří přímou otevřenou pozici mezi obchodními stranami, která by ospravedlňovala náhradní koupi vůči straně v selhání. Uplatňování povinné náhradní koupě v souvislosti s obchody zajišťujícími financování by proto nebylo přiměřené záměru zákonodárce prostřednictvím povinné náhradní koupě snížit počet selhání vypořádání.

2. *Spolupráce mezi příslušnými orgány a dotčenými orgány: prověření a vyhodnocení*

2.1 ECB vítá, že podle navrhovaného nařízení byla posílena úloha dotčených orgánů při povolování centrálních depozitářů k poskytování základních služeb a bankovních doplňkových služeb, jakož i při provádění pravidelného prověření a vyhodnocení centrálních depozitářů, což náležitě uznává oprávněný zájem těchto orgánů na hladkém fungování příslušných infrastruktur. Stejně tak ECB vítá vyvážený přístup navrhovaného nařízení, pokud jde o četnost provádění prověření a vyhodnocení základních služeb centrálních depozitářů, jakož i delší časový rámec, v němž mohou příslušné orgány vydat odůvodněné stanovisko k povolení centrálních depozitářů k poskytování bankovních doplňkových služeb. Pro zajištění soudržnosti by bylo vhodné sladit navrhovanou minimální četnost, s níž příslušné orgány prověřují a hodnotí soulad bankovních doplňkových služeb s nařízením o centrálních depozitářích cenných papírů, s četností prověření a hodnocení základních služeb centrálních depozitářů.

2.2 Pokud jde o prověření a hodnocení základních služeb centrálních depozitářů, navrhované nařízení předpokládá, že příslušný orgán konzultuje dotčené orgány. Pokud však jde o prověření a hodnocení bankovních doplňkových služeb, nepředpokládá se žádný odpovídající postup. K odstranění tohoto nesouladu ECB doporučuje, aby byl do navrhovaného nařízení zaveden odpovídající konzultační postup pro prověření a hodnocení bankovních doplňkových služeb.

2.3 Pro ty členy ESCB, kteří jednají jako dotčený orgán, by takový konzultační postup usnadnil plnění úkolu ESCB zajistit účinné a spolehlivé zúčtovací systémy v rámci Unie. Centrální depozitáři, kteří mají povolení působit jako poskytovatelé bankovních doplňkových služeb, jsou navíc při výkonu své každodenní činnosti do značné míry závislí na službách centrálních bank ([7]), což dále odůvodňuje zapojení centrálních bank. Bezpečnost a účinnost hotovostního vypořádání v penězích komerčních bank jsou obzvláště důležité pro emisní centrální banky, neboť nedostatečné řízení úvěrových rizik a rizik likvidity centrálními depozitáři poskytujícími bankovní doplňkové služby by mohlo ovlivnit hladké fungování peněžních trhů.

([6]) Viz čl. 1 odst. 2 písm. b) navrhovaného nařízení.

([7]) Centrální depozitáři cenných papírů například ukládají své dlouhé peněžní zůstatky na účtech u centrálních bank, organizují financování a definancování svých vypořádacích činností prostřednictvím převodů na účtech u platebních systémů provozovaných centrálními bankami a využívají úvěrové facility centrální banky jako klíčový zdroj způsobilých likvidních zdrojů.

2.4 Jako orgány dohledu nad zúčtovacími a platebními systémy mají centrální banky rozsáhlé odborné znalosti v oblasti hotovostního vypořádání v penězích centrálních bank a komerčních bank (včetně souvisejících bankovních doplňkových služeb), zejména z hlediska řízení finančních rizik. Při výkonu svých činností v oblasti dohledu uplatňují centrální banky rámec, který – v souladu s globálními standardy – odráží systémovou perspektivu. Proto je vhodné, aby se centrální banky jako dotčené orgány podle nařízení o centrálních depozitářích cenných papírů zapojily do pravidelného prověření a hodnocení bankovních doplňkových služeb.

3. *Spolupráce mezi příslušnými orgány a dotčenými orgány: zřízení kolegií*

3.1 ECB vítá zavedení kolegií orgánů dohledu s cílem posílit sbližování dohledu a usnadnit výměnu informací mezi zúčastněnými orgány ([8]). Pro strukturu kolegií pro pasportizaci by však mohly být prospěšné další úpravy, aby se zajistilo, že se na jedné straně budou vztahovat na různé druhy přeshraniční činnosti a že na druhé straně bude spolupráce v rámci kolegia účinná a nebude vytvářet zátěž tam, kde je vyžadována účast v několika kolegiích. Pasportizace nezahrnuje všechny služby centrálních depozitářů s přeshraničním rozměrem. ECB proto navrhuje rozšířit rozsah mandátu kolegií pro pasportizaci tak, aby zahrnoval další druhy přeshraničních činností, včetně vypořádání v příslušných cizích měnách a provozování interoperabilních propojení, s výjimkou interoperabilních propojení centrálních depozitářů, kteří některé své služby (související s těmito interoperabilními propojeními) externě zadávají veřejnému subjektu uvedenému v čl. 19 odst. 5 nařízení o centrálních depozitářích cenných papírů ([9]). ECB rovněž navrhuje přejmenovat kolegia pro pasportizaci na kolegia pro přeshraniční činnost. Účast v kolegiích má navíc zásadní význam pro orgány členských států, v nichž jsou činnosti centrálního depozitáře důležité pro jejich trhy. Může však být méně relevantní pro orgány členských států, v nichž je činnost centrálního depozitáře omezená, a neměla by tak být povinná.

3.2 Co se týče kolegií na úrovni skupiny, ECB podporuje jejich zřízení, a zejména možnost sloučení kolegií do jediného kolegia, kterou zavádí navrhované nařízení. Kromě toho by mohla být zavedena další flexibilita tím, že by se příslušnému domovskému orgánu umožnilo pozvat příslušné a dotčené orgány ze zemí, které nejsou členskými státy, jako pozorovatele v kolegiu pro pasportizaci a/nebo v kolegiu na úrovni skupiny.

4. *Bankovní doplňkové služby*

4.1 Navrhované nařízení obsahuje změny nařízení o centrálních depozitářích cenných papírů, které umožňují vypořádání hotovostních plateb ve vypořádacím systému provozovaném centrálním depozitářem prostřednictvím jiného centrálního depozitáře, který má povolení poskytovat bankovní doplňkové služby. Spolu s navrhovaným zvýšením prahové hodnoty pro vypořádání prostřednictvím určených úvěrových institucí by tyto změny usnadnily vypořádání v cizích měnách a podpořily přeshraniční vypořádání v rámci Unie. Zároveň by byla omezena možnost využití bezplatného vypořádání v případech, kdy převod peněžních prostředků a převod cenných papírů není vzájemně podmíněn, což zvyšuje vypořádací riziko.

4.2 Poskytování bankovních doplňkových služeb centrálním depozitářem s povolením tyto služby poskytovat (dále jen „bankovní centrální depozitář“) jiným centrálním depozitářům (dále jen „uživatelský centrální depozitář“) by však mělo důsledky pro finanční rizikový profil bankovního centrálního depozitáře a pro rovné podmínky pro centrální depozitáře a pro účastníky vypořádacích systémů, které centrální depozitáři provozují, jakož i pokud jde o střet zájmů; je třeba, aby unijní normotvůrce všechny tyto důsledky dále řešil. Navrhované nařízení by proto mohlo být pozměněno tak, aby zahrnovalo možnost vypracování regulačních technických norem pro řešení důsledků poskytování bankovních doplňkových služeb ze strany bankovních centrálních depozitářů uživatelským centrálním depozitářům, jak je popsáno v bodech 4.3 až 4.8 níže.

4.3 Článek 40 nařízení o centrálních depozitářích cenných papírů vyžaduje, aby centrální depozitáři prováděli peněžní vypořádání obchodů s cennými papíry zpracovávaných v jejich vypořádacích systémech prostřednictvím účtů vedených u centrální banky, zejména u obchodů denominovaných v měně země, kde se vypořádání uskutečňuje, je-li to vhodné a možné. Změny navrhované v navrhovaném nařízení by neměly vést k neúmyslnému posunu od vypořádání v penězích centrální banky k vypořádání v penězích komerčních bank, ani centrální depozitáře odrazovat od úsilí dosáhnout vypořádání v penězích centrální banky. V tomto ohledu je třeba poznamenat, že v současné době

([8]) Viz čl. 1 odst. 9 navrhovaného nařízení.

([9]) Ustanovení čl. 19 odst. 5 nařízení o centrálních depozitářích cenných papírů stanoví zvláštní zacházení s těmito interoperabilními propojeními.

všechny národní centrální banky členských států s výhradou jedné výjimky umožňují netuzemským centrálním depozitářům cenných papírů v Unii a jejich účastníkům přístup k vypořádání v penězích centrální banky. Vypořádání v penězích centrální banky, pokud jde o měny mimo Unii, však může být obtížné dosáhnout.

4.4 Ačkoli cílem změn plánovaných v navrhovaném nařízení je usnadnit vypořádání v cizích měnách ([10]), umožňují bankovním centrálním depozitářům cenných papírů nabízet bez omezení jakoukoli bankovní doplňkovou službu uživatelským centrálním depozitářům. Rozsah služeb, které mají bankovní centrální depozitáři cenných papírů nabízet uživatelským centrálním depozitářům, by měl být omezen na služby, které jsou poskytovány pro účely vypořádání v cizích měnách. Takové omezení by zabránilo bankovním centrálním depozitářům cenných papírů vykonávat širokou škálu činností a podstupovat nadměrná rizika. Kromě toho by takové omezení rovněž uživatelské centrální depozitáře odrazovalo od toho, aby vyhledávali služby bankovních centrálních depozitářů, kde by v případě měn EU bylo rovněž k dispozici hotovostní vypořádání v penězích centrální banky.

4.5 Poskytování bankovních doplňkových služeb centrálními depozitáři cenných papírů uživatelským centrálním depozitářům by znamenalo další expozice. Zejména služby, které by bankovní centrální depozitář mohl poskytovat uživatelským centrálním depozitářům, by pro centrální depozitáře vytvářely finanční rizika (např. investiční, úvěrová rizika a/nebo rizika likvidity) ([11]). Rozsah těchto rizik závisí na rozsahu služeb, které uživatelští centrální depozitáři využívají, a na hodnotě činnosti těchto centrálních depozitářů na účtech u bankovních centrálních depozitářů. Je-li vypořádání v cizích měnách soustředěno v jednom nebo dvou bankovních centrálních depozitářích cenných papírů v Unii, může to kromě toho vést k riziku šíření krize. Obezřetnostní požadavky stanovené v nařízení o centrálních depozitářích cenných papírů stanoví řádný obezřetnostní rámec a řeší rizika související s bankovními doplňkovými službami. Zavedení opatření ke kontrole rizik, pokud bankovní centrální depozitář poskytuje služby uživatelským centrálním depozitářům, se však může ukázat jako složité v situaci, kdy účastníci tohoto uživatelského centrálního depozitáře, jakož i činnost, která tato rizika vytváří, a vývoj těchto rizik nejsou pod přímou kontrolou tohoto bankovního centrálního depozitáře. Normotvůrce Unie proto možná bude muset zvážit, zda nezavede požadavek, aby bankovní centrální depozitáři cenných papírů vypracovali rámec, který by upřesnil způsob, jakým lze omezit rizika vyplývající z činnosti uživatelských centrálních depozitářů. Celkově ECB upřednostňuje vyvážený přístup, jehož cílem je zajistit, aby potenciální rozšíření této činnosti ze strany bankovních centrálních depozitářů cenných papírů (a tudíž i zvýšené rizikové expozice, jakož i riziko koncentrace a potenciální riziko šíření krize vyplývající z tohoto rozšíření) odpovídalo zamýšlenému cíli, kterým je usnadnit vypořádání v cizích měnách ze strany uživatelských centrálních depozitářů, a neohrožovalo finanční zdraví bankovních centrálních depozitářů.

4.6 Podle navrhovaného nařízení by bankovní centrální depozitáři cenných papírů mohli poskytovat služby hotovostního zúčtování a vypořádání nejen svým účastníkům, ale také účastníkům uživatelských centrálních depozitářů. To by mohlo vést k potenciálním střetům zájmů, kdy bankovní centrální depozitář přijímá rozhodnutí nebo zavádí politiky, které zvýhodňují jeho vlastní účastníky nebo centrální depozitáře v rámci téže skupiny. To by mohlo být obzvláště důležité v krizové situaci, například když dojde k nepředvídaným výpadkům likvidity nebo nekrytým úvěrovým ztrátám. Regulační rámec by proto měl zahrnovat požadavek, aby centrální depozitáři zavedli jasná pravidla a postupy, které řeší potenciální střety zájmů a snižují riziko diskriminačního zacházení vůči všem uživatelským centrálním depozitářům cenných papírů a jejich účastníkům.

4.7 Poskytování bankovních doplňkových služeb bankovními centrálními depozitáři cenných papírů uživatelským centrálním depozitářům by mělo dopad na rizikový profil těchto bankovních centrálních depozitářů a mohlo by rovněž vést k dodatečným nákladům a provozní složitosti. Ne všechny bankovní centrální depozitáři mohou být ochotni nebo schopni zvýšit své expozice vůči úvěrovému riziku a riziku likvidity a přidělit zdroje tak, aby umožnili rozšíření vypořádací činnosti uživatelských centrálních depozitářů v cizích měnách. ECB chápe, že poskytování bankovních doplňkových služeb uživatelským centrálním depozitářům zůstává obchodním rozhodnutím každého bankovního centrálního depozitáře (na rozdíl od zřízení propojení a otevřeného přístupu k jiným centrálním depozitářům cenných papírů, což by mělo být samozřejmě zajištěno ([12])).

([10]) Viz 25. bod odůvodnění navrhovaného nařízení.

([11]) Například vnitrodenní/jednodenní vklady účastníků uživatelských centrálních depozitářů na účtech u bankovního centrálního depozitáře musí být reinvestovány, což vede ke vzniku rizikových expozic. Prodloužení vnitrodenního úvěru by mohlo vést k úvěrovému riziku a riziku likvidity v případě, že jeden nebo více účastníků nebankovních centrálních depozitářů nesplatí částky v době splatnosti. Úvěrové linky poskytované bankovním centrálním depozitářem v několika měnách by rovněž představovaly zdroj tržních a úvěrových rizik a rizika likvidity. Výplaty kupónů nebo odkupy cenných papírů emitovaných nebo držených prostřednictvím uživatelského centrálního depozitáře rovněž pro bankovního centrálního depozitáře cenných papírů generují expozice vůči vnitrodennímu nebo jednodennímu riziku.

([12]) Viz kapitola III oddíl 2 nařízení o centrálních depozitářích cenných papírů o přístupu mezi centrálními depozitáři.

4.8 V zájmu posílení transparentnosti, pokud jde o podmínky poskytování bankovních doplňkových služeb, by navíc veškeré budoucí regulační technické normy měly stanovit požadavky na zveřejňování informací, které by měli bankovní centrální depozitáři dodržovat, pokud jde o minimální rozsah nabízených služeb, jakož i podmínky těchto služeb a náklady a rizika s nimi spojená. Tím by se zabránilo možnosti, že centrální depozitáři cenných papírů v rámci stejné skupiny jako bankovní centrální depozitář budou mít prospěch z preferenčního zacházení, a tudíž získají konkurenční výhodu ve srovnání s ostatními uživatelskými centrálními depozitáři, pokud jde o služby vypořádání v cizích měnách.

5. *Netting*

5.1 ECB vítá, že v navrhovaném nařízení byl zaveden požadavek, aby bankovní centrální depozitáři cenných papírů odpovídajícím způsobem sledovali a řídili veškerá rizika vyplývající z nettingových dohod, pokud jde o peněžní složku jejich použitého modelu vypořádání ([13]). ECB má za to, že existují centrální depozitáři usazení v Unii, kteří provozují vypořádací systémy, v nichž jsou hotovost a/nebo cenné papíry související s transakcemi s cennými papíry vypořádávány v čisté výši. Na tyto centrální depozitáře se v současné době nevztahují zvláštní požadavky na řešení rizik vyplývajících z jejich nettingových dohod.

5.2 Rizika spojená s nettingovými dohodami a požadavky, které mají tato rizika řešit, se odrážejí v několika zásadách v rámci Zásad pro infrastruktury finančního trhu vydaných Výborem pro platební a vypořádací systémy (CPSS) a Mezinárodní organizací komisí pro cenné papíry (IOSCO) ([14]). Je třeba poznamenat, že požadavek stanovený v navrhovaném nařízení, jak je uveden v odstavci 5.1, se vztahuje pouze na bankovní centrální depozitáře. Měl by se však vztahovat na všechny centrální depozitáře provozující vypořádací systémy, kteří používají nettingové dohody, bez ohledu na to, zda tito centrální depozitáři poskytují bankovní doplňkové služby, či nikoli. Vzhledem k technické povaze dodatečného požadavku, který se na tyto systémy podle navrhovaného nařízení vztahuje, by tento požadavek mohl být dále upřesněn v regulačních technických normách, k nimž je ECB připravena přispět.

6. *Selhání*

6.1 Je přínosné rozšířit rozsah definice selhání v nařízení o centrálních depozitářích cenných papírů ([15]), které je v současné době omezeno na zahájení insolvenčního řízení proti účastníkovi vypořádacího systému provozovaného centrálním depozitářem cenných papírů (dále jen „účastník centrálního depozitáře“). Za tímto účelem by definice mohla být sladěna s definicí stanovenou v Zásadách pro infrastruktury finančních trhů, ([16]) ([17]) která odkazuje na události uvedené v interních pravidlech centrálního depozitáře jako události představující selhání, včetně událostí souvisejících s neprovedením převodu aktiv v souladu s podmínkami a pravidly dotčeného systému.

6.2 Je velmi důležité, aby v případě, že účastník centrálního depozitáře není z jakéhokoli důvodu schopen plnit své povinnosti v okamžiku jejich splatnosti, mohl příslušný centrální depozitář neprodleně přijmout opatření k zamezení ztrát a omezení tlaků na likviditu. Normotvůrce Unie by proto mohl zvážit vyjasnění v tom smyslu, že centrální depozitář má možnost určit další události, které představují selhání účastníka centrálního depozitáře, pokud pravidla a postupy pro řízení selhání uvedené v nařízení o centrálních depozitářích cenných papírů nepostačují k řešení významných událostí, které mohou v systému nastat.

Konkrétní pozměňovací návrhy k těm ustanovením navrhovaného nařízení, která ECB doporučuje změnit, jsou uvedeny v samostatném technickém pracovním dokumentu včetně příslušného odůvodnění. Technický pracovní dokument je k dispozici v anglickém jazyce na internetových stránkách EUR-Lex.

([13]) Viz čl. 1 odst. 19 písm. a) bod iii) navrhovaného nařízení.

([14]) Viz zásady CPSS-IOSCO pro infrastruktury finančního trhu dostupné na internetových stránkách BIS na adrese www.bis.org.

([15]) Viz čl. 2 odst. 26 nařízení o centrálních depozitářích.

([16]) Podle přílohy H Zásad pro infrastruktury finančního trhu se selháním rozumí událost stanovená v dohodě jako selhání. Obecně se tyto události týkají neprovedení převodu peněžních prostředků nebo cenných papírů v souladu s podmínkami a pravidly daného systému.

([17]) V této souvislosti je třeba poznamenat, že 6. bod odůvodnění nařízení o centrálních depozitářích cenných papírů zdůrazňuje, že je důležité zajistit soulad mezi právními předpisy týkajícími se nařízení o centrálních depozitářích cenných papírů a mezinárodními standardy.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 28. července 2022.

Prezidentka ECB
Christine LAGARDE